

ماه خدا !

شَهْرُ رَمَضانَ، الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنَ

توبه کن از می بگذار ز کف جام نبیید !
ماه شعبان شد و آمد رمضان شهر سعید !

رمضان ماه خدایست و نزول قرآن
نور ایمان به دل خلق در این ماه دمید !

شب قدر است دل و سینه صفا باید داد !
چشم کن باز و ببین آنچه که می باید دید !

تن رها ساز و دل از وسوسه نفس بشوی !
پشت پا زن ز صفا بر سر هر فکر پلید !

خرم آن کس که در این ماه خدا از سر صدق
در سراپرده ی دل خلوت قرآن بگزید !

جان بیایست فدا کرد به پیش قدمی
که در این راه به سر رفت و به مقصود رسید !

آن که در خانه خدا چشم به هستی بگشود
سر سجاده معبود بگردید شهید !

از غم هر دو جهان سر خوش و آزاد شود !
هر که مهر علی از عمق وجودش بچشید !

باز جان را به می صاف صفا می بخشم !
گر ببینم به گوش فلک آن حلقه عید !

رضا شاپوریان
دوشنبه ۲۸ دسامبر ۱۹۹۸